Emekçinin Güncesi

ANKA

Temmuz 2004 * Sayı 2 * Fiyatı 1.000.000 TL

**** Sosyal haklarımızın gasp edilmesine, iş güvencesiz sözleşmeli çalışmaya dur demek için;***

**** İnsanca yaşanabilir bir ücret ve grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı için;***

GREV BAŞINA!

Merhaba!

Kamu reformunu konu alan özel sayımızda, *Emekçinin Güncesi*'nin yeni sayısıyla daha güçlü ve yaygın olacağını söylemiştik. *Emekçinin Güncesi* artık daha güçlü ve yaygın, çünkü 'kapsama alanı' genişledi. İlk sayısında yalnızca Bostancı kompleksine dönük olarak çıkan *Emekçinin Güncesi*'ne, artık Kadıköy ve Göztepe vergi daireleri de katılmış bulunuyor. Bundan sonra Kadıköy ve Göztepe vergi dairelerinden gelecek yazı ve haberler de sayfalarımızdaki yerini alacak, dergimiz bu dairelerin çalışanları tarafından da okunacak. *Emekçinin Güncesi*'nin önümüzdeki aylarda daha da yaygınlaşacağına inanıyoruz. Dergimizin bu sayısında yaptığımız değişikliklerden bir diğeri ise kalitesinin artırılmasıdır. Dergimizin ilk sayısında maliyetinin ancak beşte üçü satışlar yoluyla karşılanabilmiştir. Buna rağmen dergimiz yeni sayısıyla birlikte sekiz sayfası renkli olarak çıkacak. Maliyet sorununun ise siz okurlarımızın katkıları ve okunan dergi sayısının artırılması yolu ile çözüleceğine inanıyoruz.

Geride bıraktığımız zaman diliminde, NATO Zirvesi gündeme damgasını vurdu. Yoğun protesto gösterilerine rağmen NATO Zirvesi'nin önüne geçilemedi. Kuşkusuz bunda gösterilerin zayıflığı kadar, ülkemiz işçi ve emekçilerinin harekete geçirilememesi temel bir rol oynamıştır. İki gün süren Zirve, bir yandan emperyalist devletler arasındaki çelişkileri açığa çıkartırken, diğer yandan da ABD'nin istemlerinin kısmen kabul edilmesiyle sona erdi.

Geride bıraktığımız günlerin önemli gündemlerinden biri ise 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda yapılan değişiklikler oldu. Sahte sendika yasasında yapılan değişiklikler birkaç rötuştan öte bir anlam taşımıyor. Yasa değişikliklerinde bir kez daha yıllardır uğruna mücadelesini verdiğimiz toplu sözleşme ve grev talebimiz görmezden gelindi.

Diğer yandan 'kamu reformu' adı altındaki tasfiye yasaları bir bir meclisten geçiyor. Sendikalar ise sessizliğini korumaya devam ediyor. Geçen sayımızda kamu reformu konusunda başlatmış olduğumuz dizi yazısına, bu konuda kapsamlı bir broşür hazırlanıp dağıtıldığı için son veriyoruz. Bu sayımızda kamu reformu yalnızca güncel gelişmeler üzerinden dergimizin konusu olmaktadır. Kamu Reformu'nun işkolumuzdaki uzantısı durumundaki Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması, üzerinde yeterince araştırma yapamadığımız için bu sayımızda yer almamaktadır. Fakat şu kadarı bilinmelidir ki, bu yapılandırma hayırlı bir amaç taşımamaktadır. Önümüzdeki sayıda bu konuyla ilgili bir değerlendirme yayınlamayı umuyoruz.

Elinizdeki sayıda yukarıda bahsedilen konular dışında, çeşitli eylemlerden haberler, personel rejimi tasarısı, göz tazminatlarının kaldırılması vb. konularda yazılar, işyerlerinden haberler, şiirler vb. bulacaksınız.

Bir kez daha yazı, haber, eleştiri, karikatür vb. katkılarınızı beklediğimizi belirtiyoruz. Bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle,

Hoşçakalın!...

Sözleşmeli köleliğe izin vermeyeceğiz...

TEK ÇÖZÜM YOLU GENEL GREV GENEL DİRENİŞ!

Kamu hizmet kurumlarının tasfiyesini ve özelleştirilmesini amaç edinen saldırı yasaları bir bir meclisten geçti. Bu saldırı yasaları ile eğitimden sağlığa kadar, milyonlarca işçi ve emekçinin yararlandığı kamusal hizmetler tekellerin sofrasına sunuluyor. Bu piyasalaştırma amaçlı saldırılar, biz milyonlarca işçi ve emekçi için büyük bir yıkım, kamusal haklarımızın gasp edilmesi anlamına geliyor.

Kamu reformu adı altındaki saldırı yasaları yalnızca hizmet kurumlarının özelleştirilmesini amaçlamıyor. Aynı zamanda çalışma yaşamı da "piyasanın" ihtiyaçlarına uyarlanıyor. Yaklaşık bir yıldır hazırlıkları sürdürülen ve sır gibi saklanan Personel Rejimi Yasa Tasarısı, geçtiğimiz günlerde nihayet gün yüzüne çıktı. Tasarı ile en başta kamu emekçilerinin iş güvencesi kaldırılarak, 1,5 milyon kamu emekçisi "sözleşmeli personel" durumuna getiriliyor.

Doğum izninin artırılmasının altından sözleşmeli personel uygulaması çıktı!

Birkaç aydır bizlerin gündeminde ücretli doğum izinlerinin 12 haftaya çıkartılacağı haberi bulunuyordu. Hükümet doğum izninin artırmaya dönük bir tasarının hazırlandığının müjdesini vermişti. Fakat anlaşıldı ki, doğum izninin artırılması ayrı bir tasarı değil, Personel Rejimi Tasarısı'nın içerisinde yer alıyordu. Anlaşılan iş yasasının değiştirilmesi sırasında işçilere oynanan oyunun aynısı, şimdi biz kamu emekçilerine oynanmak istenmektedir.

İş yasası değiştirilirken hem hükümet, hem sermaye kuruluşları ve hem de boyalı sermaye basını günlerce "doğum izninin artırıldığı"nın propagandası yaptı. Bu propaganda ile yasanın gerçek amaçları gizlenmeye çalışılıyor, dikkatler doğum izni üzerinde toplanıyordu. İş yasası değişti, işçilerin doğum izinleri artırıldı. Ama işçi sınıfının tüm tarihsel kazanımları da bir çırpıda yok edildi. 8 saatlik işgünü, hafta sonu tatili fiilen rafa kaldırıldı. Geçici, part-time, sözleşmeli, taşeron çalışma yasalaştırıldı vb. Şimdi bu oyun bizlere de oynanmak isteniyor.

Geçtiğimiz günlerde piyasaya çıkan tasarı ile birkaç aydır "doğum iznini artırıyoruz" diye yapılan propagandanın gerisindeki gerçek amaç da gün yüzüne çıktı. Tasarı ile "memur" tanımlaması daraltılarak, daire başkanı ve üst düzey bürokratlar, askerler, hakim ve savcılar ile emniyet mensupları başta olmak üzere asli fonksiyonları itibariyle devlet hizmetlerini sürekli yürütenler memur olarak bırakılacak. Geride kalanlar ise sözleşmeli personel statüsüne geçirilerek, iş güvencesi kaldırılacak! Tasarı ile mevcut 11 hizmet sınıfı kaldırılıyor ve yerini ünvanlar alıyor. Bu ünvanların hangilerinin memur, hangilerinin sözleşmeli personel olacağı tek tek belirtilecek. Belirlenecek ünvanlar içerisinde yalnızca 500 bin kişi memur olarak sayılarak, 1,5 milyon kamu emekçisi sözleşmeli hale getirilecek! Sözleşmeler bir yıllık arayla yenilenecek. Sözleşmeli hale getirilenler performans sistemine göre değerlendirilecek ve bir sonraki yıl sözleşmeleri yenilenmeyerek işten atılabilecekler! Türkiye'nin IMF'ye verdiği taahhütlerde, memur sayısının 300 binlere çekileceği belirtilmekteydi. Bu, sonraki yıllarda memur tanımlamasının daha da daraltılarak, bürokratlar, polisler vb. dışındaki tüm kamu emekçilerinin sözleşmeli personel haline getirileceği anlamına gelmektedir.. Diğer yandan tasarı ile part-time, geçici vb. çalışma biçimleri de yasalaştırılıyor.

Tek çözüm yolu
GENEL GREV GENEL DİRENİŞ!

Kamu reformu, milyonlarca işçi ve emekçinin kamusal haklarına göz diken, kamu hizmet kurumlarını piyasaya açan ve biz kamu emekçilerinin iş güvencesini kaldırarak sözleşmeli personel durumuna getiren tarihsel bir saldırının adıdır. Kamu reformu ile bir yandan kamu hizmetleri paralı hale getiriliyor, diğer yandan da bizlere sözleşmeli kölelik dayatılıyor! Bu saldırıları püskürtmek için ise tek seçeneğimiz var: genel grev, genel direniş silahını kuşanmak!

*** Tasfiye yasaları geri çekilsin! Herkese ücretsiz, kaliteli, etkin ve yaygın kamu hizmeti!**

*** Sözleşmeli köle olmayacağız!**

*** İşçi-memur ayrımına son! İş güvenceli, grevli, toplu sözleşmeli tek ve ortak çalışanlar yasası!**

*** Eşit işe eşit ücret! Kadınlara 24 haftalık ücretli doğum izni, ücretsiz yaygın kreş ve tüm işyerlerinde çocuk emzirme odaları!**

*** Genel grev, genel direniş için görev başına!**

NATO'ya karşı büyük buluşma

Nato ve Bush Karşıtı Birlik'in "İşgale, NATO'ya ve Bush'a Karşı Büyük İstanbul Buluşması" adı altında düzenlemiş olduğu miting 27 Haziran'da Kadıköy Meydanı'nda yapıldı. 50 bin kişinin katıldığı mitingde *"İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz!"*, *"Katil ABD Ortadoğu'dan defol!"*, *"Irak halkı yalnız değildir!"*, *"Yankee Go Home!"*, *"Yaşasın halkların kardeşliği!"*, *"Yaşasın sınıf dayanışması!"*, *"Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!"* sloganları atıldı.

Çeşitli sendika, siyasi parti ve kitle örgütlerinin katıldığı mitinge KESK *"Savaş örgütü NATO'ya karşı barış yürüyüşü"* pankartı ile katıldı. Mitingde açılış konuşmasını yapan Gençay Gürsoy'un ardından DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu ve yurtdışından eyleme destek veren çeşitli anti-emperyalist grupların temsilcileri birer konuşma yaptılar. Akşam saatlerine kadar süren miting türküler eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

EĞİTİM-SEN KAPATILAMAZ!

KESK'e bağlı Eğitim-Sen'e tüzüğünde bulunan "anadilde eğitim hakkını savunur" ibaresi nedeniyle açılan kapatma davasına tepkiler sürüyor. Yıllardır Eğitim-Sen'in tüzüğünde "anadilde eğitim hakkı" bulunmasına karşın, bugüne kadar herhangi bir davaya konu edilmemiş olması ve kapatma davasının Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un yaptığı konuşmanın hemen ardından gerçekleşmesi, davanın siyasi nitelik taşıdığını gösteriyor. Dava açılmasından kısa bir süre sonra ise, İstanbul 3 No'lu DGM'nin bir gazetede yayınlanan yazısı nedeniyle Erdal Taş hakkındaki kararını oybirliği ile bozan Yargıtay, ifade özgürlüğünün *"çoğunluk gibi düşünmeme, kurulu düzeni sorgulama ve eleştirme hakkını"* da kapsadığını belirten bir karar aldı. Yargıtay'ın bu kararı Eğitim-Sen'e açılan kapatma davasının da dayanaksız olduğunu göstermektedir.

Eğitim-Sen'e açılan kapatma davasında ilk duruşma günü olan 13 Temmuz Salı günü binlerce eğitim emekçisi Ankara'daydı. 5 bin eğitim emekçisinin katıldığı eylemde açılan davaya tepki gösterilerek, sendikanın kapatılmasına izin verilmeyeceği dile getirildi. 200 bin eğitim emekçisinin örgütlü olduğu Eğitim-Sen, kamu emekçilerinin mücadele tarihinde önemli bir yer tutuyor. Eğitim-Sen'in kapatılması için açılan dava özünde kamu emekçilerine yöneltilmiş bir saldırıdır. Kamu emekçileri bu saldırıya geçit vermeyecek!

NATO'ya karşı iş bırakma eylemleri

İstanbul'da bazı işyerlerinde işçiler NATO Zirvesi'ni protesto etmek amacıyla iş bırakma eylemleri düzenlediler.

Yol-İş 1 No'lu Şube üyesi işçiler 28 Haziran'da iki saat iş bırakarak NATO Zirvesi'ni protesto ettiler. Sabah saat 7.30'da Küçükyalı'daki Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü'nde toplanan işçiler, *"Katil ABD Ortadoğu'dan defol!"*, *"Katil Şaron Katil Bush!"* sloganları eşliğinde giriş kapısına yürüdüler.

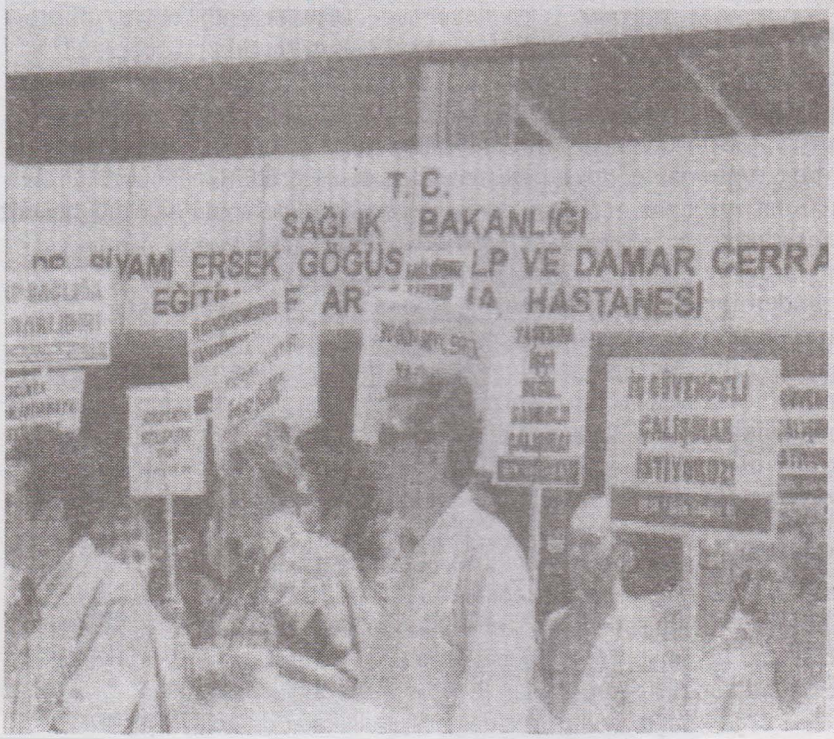
Belediye-İş 2. Nolu Şube üyesi Bakırköy ve Zeytinburnu belediyelerinde çalışan işçiler 28 Haziran'da iki saat iş bıraktılar. Bakırköy Belediyesi işçileri ayrıca Kartaltepe Parkı'ndan Özgürlük Meydanı'na kadar yürüyüş yaptılar. *"NATO dağıtılsın, üsler kapansın!"*, *"Katil ABD Ortadoğu'dan defol!"* sloganları eşliğinde yapılan eyleme Tüm Bel Sen Bakırköy Temsilciliği ve Eğitim-Sen 1 No'lu Şube de destek verdi.

Tuzla Deri Sanayi Bölgesi'nde çalışan ve Deri-İş'te örgütlü olan Tuzla deri işçileri de 28 Haziran'da öğle saatlerinde basın açıklaması yaptılar. *"Irak, Filistin halkı yalnız değildir!"*, *"NATO'ya karşı genel grev genel direniş!"* sloganlarının atıldığı eylemde, NATO karşısında sessiz kalan Türk-İş'e de tepki gösterildi. Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya, eylemde yaptığı konuşmada Türk-İş'i eleştirerek, "Türk-İş AKP'nin arka bahçesi olmuştur" dedi. Eylem sonrasında işçiler bir saat geç işbaşı yaptılar.

Sağlık çalışanları özelleştirmeye karşı çıkıyor!

Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesine dönük adımlara her gün bir yenisi ekleniyor. Sağlık sektörü kamu reformu adı altındaki yasalarla özelleştirilmesinin önü düzlenen sektörlerin başında geliyor. Döner sermaye uygulamaları, sözleşmeli personel, performans sistemi vb. yollarla özelleştirmenin zemini döşenen sağlık alanında her geçen gün yeni uygulamalar gündeme geliyor. Bu adımlardan birisi de Siyami Ersek ve Şişli Etfal hastanelerinde sağlık hizmetlerinin taşeron firmalara devredilmesi yönünde pilot uygulamaya geçilmek istenmesidir. Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesine karşı çıkan sağlık emekçileri yaptıkları eylemlerle uygulamayı protesto ettiler.

8 Temmuz'da Dr. Siyami Ersek Hastanesi önünde toplanan sağlık emekçileri, yapılacak ihaleyi protesto ettiler. İstanbul Tabip Odası, Sağlık Emekçileri Sendikası, İstanbul Diş Hekimleri Odası ve Dev Sağlık-İş'in birlikte yaptıkları basın açıklamasında "sağlıkta ticaret durdurulsun!", "herkese eşit ücretsiz sağlık!" sloganları atıldı.

15 Temmuz'da ise KESK'e bağlı Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) öncülüğünde Şişli Etfal Hastanesi önünde basın açıklaması yapıldı. Eyleme İstanbul Tabip Odası ve DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş sendikası da destek verdi. Sağlık emekçileri yaptıkları eylemde, sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesine izin vermeyeceklerini belirterek, attıkları sloganlarla sağlık hizmetlerinin taşeronlaştırma yoluyla özelleştirilmek istenmesine tepki gösterdiler.

Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu değişti...

GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKI YİNE YOK!

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun bazı maddelerinde değişikliklere gidildi. Fakat, kamu emekçilerinin 15 yıldır mücadelesini verdiği grev ve toplu sözleşme talebi bir kez daha görmezden gelindi. Toplu sözleşme ve grev hakkını içermeyen bir sendika yasasının kamu emekçileri açısından hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Sahte sendika yasası kamu emekçilerinin örgütlülüğüne fayda getirmek şöyle dursun, aksine kamu emekçilerinin örgütlülüğünü zayıflatan bir rol oynadı. Sahte sendika yasasının çıkış amacı da zaten bu örgütlülüğü zayıflatmak, kamu emekçileri hareketini bir ortaoyunu niteliği taşıyan toplu görüşme masalarına hapsetmekti. Yasanın yürürlüğe girdiği 12 Temmuz 2001 tarihinden bugüne, kamu emekçileri hareketi büyük bir güç ve kan kaybına uğradı. Kuşkusuz yasa ile birlikte sendikaların "üye sayısı" artmıştır. Fakat bu artışa karşın sendikaların (özelde KESK'in) hem toplum nezdindeki prestiji, hem de kamu emekçilerinin geniş kesimlerinin sendikalara duyduğu güven zayıflamıştır.

Bilinmelidir ki, kamu emekçileri hareketinin kötürümleşerek güçten düşmesi tek başına sahte sendika yasasına bağlanamaz. Bu güçten düşmede en büyük rolü yine sendikalar oynamıştır. Yasa öncesinde yüzbinlerce kamu emekçisini fiili-meşru mücadele çizgisi ekseninde harekete geçiren, grev de dahil milyonların katıldığı bir dizi fiili eylemi örgütleyen KESK, yasa sonrasında büyük bir "geri sıçrama" yaşamıştır. Geride bıraktığımız üç yıl içerisinde toplu görüşme masasına dayalı bir sendikal anlayış sendikal harekete hakim olmuş, fiili meşru mücadele çizgisi terk edilmiştir. Geçmişte ***"grev hakkı grev yapılarak alınır"*** diyen ve bu eksende mücadeleyi örgütleyen KESK, bugün bu talebi hükümetle yapılan görüşmelere ve toplu görüşme oyununa hapsetmiştir. Bunun doğal sonucu ise "grev ve toplu sözleşme" hakkının kazanılamaması, gündemden düşürülmesi olmuştur.

Yasa değişiklikleri ve sendikaların kötü sınavı

4688 sayılı sahte sendika yasasının değiştirilmesine ilişkin görüşmeler Ocak ayında başlamıştır. Bu görüşmeler kamu emekçilerinin "grev ve toplu sözleşme" talebiyle yeniden ayağa kaldırılmasının önemli bir fırsatı durumundaydı. Yasa değişiklikleri vesilesiyle, yıllardır unutturulmaya çalışılan "grev ve toplu sözleşme" talebi kamu emekçilerinin gündemine sokulabilir, bu talep ekseninde milyonlarca kamu emekçisinin harekete geçirilmesi için çaba harcanabilirdi. Oysa KESK de içinde tüm sendika konfederasyonları böyle bir tutum içerisine girmedikleri gibi, görüşmeleri de kamu emekçilerinden gizlemişlerdir. Adeta ***"isteyenin bir yüzü, vermeyenin iki yüzü kara"*** misali bir tutum sergilenmiş, hükümetten grev ve toplu sözleşme hakkını tanıması "rica" edilmiştir. 2003 toplu görüşmelerinde *"grev ve toplu sözleşmeye ilke olarak karşı olmadıklarını"* söyleyen AKP hükümeti, karşısında milyonlarca kamu emekçisinin değil de, üç beş sendika yöneticisinin olduğunu görünce rahatlıkla bu talebi reddetmiştir.

Grev ve toplu sözleşme hakkı grev yapılarak kazanılır

Sendikalarımıza sahip çıkalım!

15 yıllık mücadele tarihimiz göstermiştir ki, grev hakkı grev yapılarak alınabilir. Bir hakkı talep edenler, uğruna mücadele etmeden, talep ettikleri hakkı elde edemezler. Bu yalnızca bizim tarihimizin değil, tüm sınıf mücadeleleri tarihinin kanıtladığı bir doğrudur. Fakat bir doğruyu bilmek ve sık sık gevelemek yetmez. Tarihimizin bize öğrettiklerini hayata geçirmek için kesintisiz bir çaba göstermek gerekir.

Yeniden ayağa kalkmak için sendikalarımıza sahip çıkmamız, fiili-meşru mücadele çizgisini sendikalarımıza hakim kılmamız gerekir. Bugün birçok arkadaşımız ya hiç sendikalara üye olmuyor, ya da üye olsalar bile "etliye-sütlüye karışmama" tutumu içerisinde bulunuyorlar. Oysa kamunun tasfiyesine dönük kapsamlı saldırıların hayata geçirildiği bu günlerde daha fazla birliğe, daha fazla örgütlülüğe ihtiyacımız var. Bunun tek aracı ise sendikalardır. Sendikalar mücadele örgütleridir. Eğer bugün sendikalarımız mücadeleden ve taleplerimizden kopmuşsa, bunun en büyük sorumluları biz kamu emekçileriyiz. Unutmamalıyız ki, sendikalar bizlerin örgütleridir. Bu nedenle de uzlaşmacı-görüşmeci bir çizginin sendikalarımıza daha fazla hakim olmasına izin veremeyiz. İstifa etmek, üye olmamak, yakınmak hiçbir biçimde çözüm değildir. Tek çözüm tabandan örgütlenerek, taban basıncını örgütleyerek sendikalarımızı harekete geçirmektir.

4688 değişiklikleri

4688 sayılı yasada yapılan değişiklikler kısaca şunlar: 18. maddeye *"Kamu işvereni, işyeri sendika temsilcisi ile sendika ve sendika şube yöneticilerinin işyerini haklı bir sebep olmadıkça ve sebebini açık ve kesin şekilde belirtmedikçe değiştiremez"* paragrafı eklenmiştir. İşyeri sendika temsilcilerine güvence getirilmiş gibi görünmesine karşın, aslında geriye gidilmiştir. Değişiklik yapılmadan önce sendika temsilcilerinin güvencesine ilişkin hüküm bulunmuyor, ama hüküm bulunmayan durumlarda 2821 sayılı Sendikalar Kanunu hükümlerinin geçerli olacağı belirtiliyordu. 2821 sayılı Kanunun 30. maddesinin son fıkrasında *"işyeri temsilcilerinin görev yeri, yazılı rızaları alınmadıkça değiştirilemez"* deniliyordu. Şimdi bu hükümden daha geri bir düzenleme yapılarak, ne anlama geldiği belirsiz *"esaslı bir neden bulunmadıkça değiştirilemez"* hükmü getirilmiştir. Yeni şube açmak için gerekli üye sayısı 500'den 400'e düşürülmüştür. Ücretsiz izin kullanmayan sendika yöneticileri haftada bir gün kurumlarından izinli sayılacaklar. Üye aidat tutarının alt limiti daha önce sendikalara bırakılırken, yapılan değişiklikle bu alt limit 15 inci derecenin birinci kademesinden aylık alan Devlet memurunun aylık, taban aylığı, her türlü zam ve tazminatlar ile ödenekler toplamının net tutarının binde beşi olarak belirlendi. Bu değişiklik binde üç aidat kesintisi yapan sendikaların üye aidat kesintilerinin otomatikman artırılması anlamına gelmektedir. Yapılan değişiklikle artık toplu görüşmeye yetkili sendikanın belirlenmesinde sendikaların bildirimleri değil, üye aidat kesinti listeleri esas alınacak. 2004 yılı için toplu görüşmeler 15 Ağustos'ta değil, 15 Eylül'de başlayacak. Yeni değişiklikle istifalar da kolaylaştırıldı.

İstanbul'da yapılan NATO Zirvesi'nden "askerlik" çıktı. Alınan kararlar gereğince Afganistan'daki NATO askeri sayısı 6 binden 10 bine çıkartılacak ve işbirlikçi Irak hükümetinin ordusuna eğitim verilecek! NATO tarafından eğitilen Irak ordusu, bölgede emperyalistlerin vurucu gücü haline getirilecek! Böylece hem Irak direnişinin bastırılması, hem de emperyalistlerin Ortadoğu'ya yerleşmeleri için bir adım daha atılmış oldu. Türkiye'nin önünde ise ABD'nin kirli savaşına topraklarını açma ve Afganistan'a asker gönderme görevi duruyor. Daha şimdiden Afganistan'a asker gönderme çalışmalarına başlandı bile!

1953 yılında ABD Dışişleri Bakanı Mister Dalles, NATO'ya en ucuz askeri Türkiye'nin sağladığını söylüyordu. Bir Türk askeri 23 sent'e mal oluyormuş. O dönem Kore'ye asker gönderildi ve yüzlerce asker geriye tabut içinde döndüler. Nazım Hikmet, 16.07.1953 tarihinde yazdığı "23 sentlik askere dair" başlıklı şiirini bu konuya adamıştı.

ABD Irak'a saldırmadan kısa bir süre önce, ünlü spekülatör Soros ***"Türkiye'nin en iyi ihraç malı ordusudur"*** diyordu. Soros'un dediği yapıldı ve ABD'yle kan pazarlığına oturuldu. Gençlerimiz dolar hesabıyla pazarlanıyordu. Şimdi Türkiye'nin Afganistan'daki asker sayısı artırılıyor. Yarın ise Irak'a sürülecekler!

Nazım'ın şiiri daha dün yazılmış gibi bugün de güncelliğini koruyor...

23 SENTLİK ASKERE DAİR

Mister Dalles,
sizden saklamak olmaz
hayat pahalı biraz bizim memlekette.
Mesela iki yüz gram et alabilirsiniz,
koyun eti,
Ankara'da 23 sente,
yahut iki kilo kuru soğan,
yahut bir kilodan biraz fazla mercimek,
elli santim kefen bezi yahut,
yahut da bir aylığına
yirmi yaşlarında bir tane insan,
erkek,
ağzı burnu, eli ayağı yerinde,
üniforması, otomatiği üzerinde,
yani öldürmeğe, öldürülmeğe hazır,
belki tavşan gibi korkak,
belki toprak gibi akıllı,
belki gençlik gibi cesur,
belki su gibi kurnaz
(her kaba uymak meselesi),
belki ömründe ilk defa denizi görecek,
belki ava meraklı, belki sevdalıdır.
Yahut da aynı hesapla Mister Dalles
(tanesi 23 sentten yani)
satarlar size bu askerlerin otuz beşini birden
İstanbul'da bir tek odanın aylık kirasına,
seksen beş onda altısını yahut
bir çift iskarpin parasına.
Yalnız bir mesele var Mister Dalles,
herhalde bunu sizden gizlediler:
Size tanesini 23 sente sattıkları asker
mevcuttu üniformanızı giymeden önce de,
mevcuttu otomatiksiz filan,
mevcuttu sadece insan olarak,
mevcuttu,
tuhafınıza gidecek,
mevcuttu,
hem de çoktan mı çoktan,
daha sizin devletin adı bile konmadan.
Mevcuttu, işiyle gücüyle uğraşıyordu,
mesela, Mister Dalles,
yeller eserken yerinde sizin New-York'un,
kurşun kubbeler kurdu o
gökkubbe gibi yüksek,
haşmetli, derin.
Elinde Bursa bahçeleri gibi nakışlandı ipek.
Halı dokur gibi yonttu mermeri,
ve nehirlerin bir kıyısından öbür kıyısına
ebemkuşağı gibi attı kırk gözlü köprüleri.
Dahası var Mister Dalles,
sizin dilde anlamı pek de belli değilken henüz
zulüm gibi,
hürriyet gibi,
kardeşlik gib sözlerin,
dövüştü zulme karşı o,
ve istiklâl ve hürriyet uğruna
ve milletleri kardeş sofrasına davet ederek,
ve yârin yanağından gayrı her yerde,
her şeyde,
hep beraber
diyebilmek için
yürüdü peşince Bedreddin'in.
O, tornacı Hasan, köylü Memet, öğretmen Ali'dir,
kaya gibi yumruğunun son ustalığı :
922 yılı 9 Eylülüdür.
Dedim ya, Mister Dalles,
herhalde bütün bunları sizden gizlediler.
Ucuzdur vardır illeti.
Hani şaşmayın,
yarın çok pahalıya mal olursa size
bu 23 sentlik asker,
yani benim fakir, cesur, çalışkan milletim,
her millet gibi büyük Türk milleti.

Karanlığa meşale olanlar, küllerinden yeniden doğarlar!

İlkin kitaplar atıldı ateşe. Şiirler, ezgiler, öyküler... Dizeler ve sayfalar ayrıldı birbirinden. Sayfalar kül olup toprağa karıştı. Dizeler, ezgileşip kanatlandı gökyüzüne. Bağlama da katıldı kitapların arasına. Ateşin erittiği tellerden bir armoni yayıldı yeryüzüne. Şiirler, ezgiler, öyküler yeniden yeşerdi, ülkemizin bereketli topraklarında. Aydınlıktan korkanlar, yine sarıldılar ateşe. Kitapları ve bağlamayı yakmak çözüm değildi.

Sonra aydınlar atıldı ateşe. Şairler, ozanlar, yazarlar... Madımak otelinde 35 insanın bedenleri tutuşturuldu. Ağızları yansın ki, bir daha şiir okumasınlar! Elleri yansın ki, bir daha kalem tutmasınlar! Parmakları tutuşsun ki, bir daha bağlama çalmasınlar! Susturulmak istenen, 35 aydın-35 meşaleydi karanlığa çakılan.

Gelin canlar bir olalım!

Karanlıklardan yemlenenler, aydınlığı hep zorbalıkla bastırmak isterler. Bu onların geleneğinde var. Aydınlığı bastırmak için yakmak, yıkmak, darbeler tezgahlamak zorundalar. Saltanatlarını sürdürmek için buna ihtiyaçları var. Bin yıllara dayanan bir korkudur onlarınki. Kitaplardan, şiirlerden korkuyorlar. Aydınlanmadan korkuyorlar. Büyüdükçe korkuları, ateşe sarılıyorlar.

Sivas'ta yakılmak istenen, 35 aydın değildi yalnızca. Yakılmak istenen, farklı mezheplerden ülkemiz insanlarının birlikte paylaştıkları ortak gelecek düşüydü. Yakılmak istenen, farklı mezhep ve kültürlerden ülkemiz insanlarının kardeşlik, dayanışma ve sömürüsüz bir dünya özlemiydi. Umut dolu şiirler ve kardeşlik türküleriydi yakılmak istenen.

Sivas'ta yakanlar, ülkemizin işçisini, köylüsünü, emekçilerini alevi-sünni diye bölmek, birbirine düşürmek istiyorlardı. Çünkü saltanatlarını, emekçilerin birbirine düşürülmesine borçluydular. Çünkü onlar, Pir Sultan'ın ***"gelin canlar bir olalım"*** çağrısının gerçekleşmesinden korkuyorlardı. Mezhepler arasında düşmanlık tohumları ekmek isteyenler, sonrasında bunu "laik-anti laik" diye formüle ettiler. Ama o gün, Madımak otelinin önünde bu sahte laik cephe ile anti-laik cephenin ittifakı vardı. Cüppeli sarıklıların arkasında, postallı üniformalılar vardı!

Ama başaramadılar. Ne şiirleri susturabildiler, ne de şairleri. Ne notaları susturabildiler, ne de bağlamayı. Ne aydınlığı bastırabildiler, ne de emeğin sömürüsüz bir dünya özlemini. Yakılan şiirler, yakılan kitaplar ve tutuşturulan aydınlar, **Anka** misali yeniden doğdular küllerinden. Ateşte çelikleşen dizeler, daha bir çelikleşti. Çünkü unuttukları bir şey vardı: **karanlığa meşale olanlar, küllerinden yeniden doğarlar!**

Bizleri birbirimizden koparmayı başaramadılar. Çünkü, alevisi-sünnisiyle, Türkü, Kürdü, Lazı ve Çerkeziyle hepimizin ortak düşleriydi dağıtmak istedikleri. Çünkü, bizleri yan yana getiren emeğin birleştirici harcıydı. Çünkü bu harç, alınteriyle karılmıştı.

Alınterinin aydınlığında buluşanlar, elbet bir gün karanlığın saltanatını tarihin çöplüğüne, hak ettiği yere gömecekler.

ANKA

Mısır mitolojisinde kartal büyüklüğünde, kızıl ve yaldız kanatlı efsanevi bir kuş. Yüzyıllarca yaşayan bu kuş, sonunda bir çalı yığını üzerinde kendini yakar ve kendi külünden yeniden doğardı.

Sivas Katliamı'nın perde arkası!

Pir Sultan Abdal şenliklerinin dördüncüsü Sivas'ta yapılacaktı. Şenliklere katılmak üzere Sivas'a giden aydın ve sanatçılardan 35'i, günler öncesinden en ince ayrıntısına kadar hazırlıkları önden yapılan bir saldırının kurbanı oldu. Fakat gerek medya ve gerekse de resmi ağızlar, olayı *"galeyana gelmiş halkın anlık bir öfkesinin ürünü"* olarak gösteriyorlardı. Aziz Nesin'in yaptığı bir konuşma, tüm olayların nedeni olarak gösteriliyordu. Oysa, Aziz Nesin'in konuşması, yalnızca bir bahane olmuştu. Aziz Nesin ilk defa din üzerine konuşmadığı gibi, hazırlıklar da Nesin'in konuşmasından önce başlatılmıştı. Aziz Nesin'in konuşması, onlar için yalnızca iyi bir fırsat olmuştu. Bu fırsatı da iyi değerlendirdiler. Böylece katliamın gerisindeki gerçekler gizlenmiş oldu. Fakat hem katliamın öncesinde, hem katliam sırasında ve hem de sonrasında yaşananlar gerçekte faillerin kim olduğunu yeterince aydınlatmaktadır.

* Olaydan birkaç gün öncesinden Sivas trafiği yoğunlaşmıştı. Sivas'a etkinliğe katılacak insanlar dışında da gelenler olmuş ve bunlar, Vakıf yurtlarına ve evlere yerleştirilmişti. Hicret Koşusu adı altında sportif bir yarışma düzenlenmiş ve atlet kılığında yüzlerce insan kente taşınmıştı.

* İldeki polis harekat timi ve Jandarma Komando Birliği herhangi bir olay yokken "operasyon" gerekçesiyle Divriği'ye gönderilmiş, geride yalnızca "acemi" erler bırakılmıştı.

* Birkaç gündür "Anadolu", "Bizim Sivas", "Hakikat" gibi yerel gazetelerde saldırgan yazılar yayınlanıyor, katliam günü ise **"kıyama çağrı"** yazıları sayfaları dolduruyordu. Bu yerel gazetelere emniyetin faksından geçen bir bildiri, baskıya veriliyordu.

* Kentin hiçbir yerinde kaldırım çalışmasına rastlanmazken, otelin etrafındaki sokaklara bir gün öncesinden kaldırım taşları yığılmıştı.

* Olaylar adım adım tırmanırken, Cumhurbaşkanı'ndan Başbakan'a, Genelkurmay Başkanı'ndan İçişleri Bakanı'na kadar tüm devlet yetkilileri an be an gelişmelerden haberdar edilmişlerdi. Fakat talep edilen yardım gönderilmediği gibi, kolluk kuvvetlerine göstericilere güç kullanılmaması talimatı verilmişti.

* Emrinde 6 bin asker bulunduran Tugay Komutanı, yardım talebine saatler sonra, otel ateşe verilmeden bir saat kadar önce 30-40 acemi asker göndererek güya yanıt vermiş, gönderdiği askerleri ise kalabalığın arkasına konumlandırmış ve hiçbir şekilde olaylara müdahale ettirmemiştir. Görgü tanıklarının anlatımına göre Tugay Komutanının kendisi ise olayları bir hastane bahçesinden izlemekle yetinmiştir.

* Sözde kalabalığı yatıştırmak için bir konuşma yapmak üzere gelen RP'li Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu, *"Bir defa şöyle bir fatiha okuyalım. Şunların ruhuna el fatiha"* diyerek kıvılcımı çakmıştır. Olayları perde arkasından yönlendiren bu kişi yargılanmamıştır bile.

* Kalabalığı dağıtmak için cop kullanmak gerekir diyen bazı kolluk yetkilileri daha üstten gelen bir emirle engellenmiştir.

* Yangını söndürmek için gelen itfaiye, otel yanıp tutuştuktan sonra harekete geçirilmiştir.

* Katliamın ardından Başbakan Tansu Çiller'in yaptığı açıklama şöyle: *"Çok şükür otelin dışındaki vatandaşlarımızın burnu bile kanamamıştır."* (Peki otelin içindeki vatandaşlara ne olmuştur Tansu hanım!)

* ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz ise şöyle bir açıklama yapmıştır: *"halkın vicdanına, dinine karşı sözler söylenmiş, onun için yapılmış."*

* Otel'den önce Kültür Merkezi'ne saldırılmış, öğle saatlerinde başlayan olaylar 7-8 saat sonra otelin ateşe verilmesiyle doruğa çıkmıştır. Ama her nedense devlet, bu zaman zarfında olaylara müdahale edememiştir!?

* Bazı yaralılarda ölü katılığı oluşmadığı, vücutları hala soğumadığı halde saatlerce müdahale edilmedi. Bazıları ise ölüp ölmediği doğru dürüst kontrol edilmeden ölenlerle birlikte morga kaldırıldı. Morga kaldırılanlardan biri olan öykücü-yazar Lütfiye Aydın, sonrasında morgdan çıkartılarak hayata döndürüldü.

Sivas Valisi'nin Milliyet'e yaptığı açıklamalardan...(18 Temmuz 1993)

"13.45'te tugay komutanını arayarak askeri destek ihtiyacımızı bildirdim. Tugay Komutanı Tuğgeneral Ahmet Yücetürk elindeki kuvvetleri gönderebileceğini söyledi. Saat 14.30'da İçişleri Bakanı ve Müsteşarını arayarak olayların büyüyebileceğini, Tokat ve Kayseri'den yardımcı kuvvet göndermelerini istedim. (...) Saat 19.50, Emniyet Müdürü otel önünden bana adeta yalvarıyor. Yardımcı kuvvet istiyor. Aynı dakikada benim yanıtım: *'Dayan Müdür Bey, dayan! Tugaydan destek kuvvet geliyor!'* **(13.45'te yardım isteniyor, saat 19.50 hala yardım yok!)**

"Saat 18.00'de istediğim destek hiçbir yerden gelmedi. Tek destek, Genelkurmay Başkanı'nın beni telefonla aramasıydı. Sayın Doğan Güreş aradı. *'Aman Vali Bey, mollalara gösteri için izin vermeyin. Bunların önüne geçmek için ne destek istiyorsanız sonuna kadar arkanızdayız'* dedi."

Azya'dan sonra: Şaron'un adı Kasap Şaron oluyor...

Bir önceki sayımızda Azya'nın mektubunu yayınlamıştık. Azya, 29 Ağustos 1982 tarihinde annesine mektup yazdığı ve yemek yediği bir sırada bir keskin nişancının tek mermisiyle yaşama gözlerini kapamıştı. Azya diğer Filistinlilerle birlikte, İsrail saldırılarına karşı Lübnan'daki Filistin kamplarının savunulmasında yer alıyordu.

Beyrut havadan, karadan ve denizden aylarca bombalanmıştı. Günlerdir açlıktan ve savaşmaktan yorgun düşen Filistinli direnişçiler, buna rağmen yaşadıkları kampları sonuna kadar savunmakta kararlıydılar. İsrail ordusu, derme çatma silahlarıyla kendilerine karşı direnen Filistinlilere tek bir geri adım attıramıyordu. Tam bu sırada araya ABD girdi. ABD temsilcilerinin arabuluculuğuyla bir anlaşmaya varıldı. Anlaşmaya göre, İsrail Batı Beyrut'a girmeyecek, Filistinli direnişçiler ise Beyrut'u terk edeceklerdi. ABD FKÖ'ye İsrail'in Batı Beyrut'a girmeyeceğine ve geride kalan sivillerin güvenliklerinin sağlanacağına dair imzalı belge verir. FKÖ anlaşmayı kabul eder ve Filistinli gerillalar ağır silahlarını bırakarak Beyrut'u boşaltırlar. Filistinli gerillaların Beyrut'u terk etmelerini fırsat bilen İsrail ordusu 15 Eylül 1982'de Batı Beyrut'u işgal eder.

16 Eylül 1982'de İsrail ordusu Sabra ve Şatila kamplarını tamamen kuşatır. Dönemin İsrail Savunma Bakanı Ariel Şaron ve generalleri, binlerce Filistinli mülteciyi katletmeyi amaçlamaktadırlar. Katliamda ise Lübnanlı Hıristiyanlardan oluşan Falanjist çeteler kullanılacaktır. Günün ilk saatlerinden beri Falanjist çeteler saldırıya hazırlanmaktadırlar. 1500 kişiden oluşan bir grup, İsrail ordusu tarafından şehrin duvarlarına çizilen okları izleyerek Batı Beyrut yönüne harekete geçerler. İsrailli bir general falanjist çetenin komutanlarına gereken her türlü desteği sağlayacaklarını açıklar. Çetenin başında Elias Hobeyka adında, CİA-MOSSAD ile işbirliği yapan, İsrail'de özel eğitimden geçirilmiş gözü dönmüş bir katil bulunur. Falanjistler korkaktırlar. Dövüşme arzusunda olmayan kötü savaşçılar olarak bilinirler. Filistinli direnişçiler silahlarıyla direndikleri dönemde ortada görünmezler. Ne zaman ki, Filistinli direnişçiler kenti boşaltırlar o zaman sahneye çıkarlar. Tabii ki, silahsız ve korumasız sivilleri katletmek için.

Akşam olmakta ve güneş batmaktadır. İsrail askerlerine, Falanjistlerin kampa girmelerine izin verilmesi emri verilir. Bir İsrailli general Şaron'u arayarak "*Dostlarımız kamplarda ilerliyorlar. Kamplara girmelerini sağladık*" diye bildirir. Şaron ise, "*Tebrikler! Dostlarımızın harekatını onaylıyoruz*" diye yanıt verir.

İlk katliamlar güneş batmadan önce, İsrail karargahının önündeki Arsal ismindeki bölgede

başlar. Falanjistler, İsrail ordusunun kendilerine verdikleri ciplerle kampın her yanına yayılırlar. İnsan kırımı hemen başlar ve 40 saat aralıksız devam eder. Gece olup karanlık çökünce, falanjistlerin avlarını kaçırmamaları için İsrail ordusu dört bir taraftan kampların üzerine aydınlatma fişekleri atmaya başlar. Kampların geceleyin bu kadar güçlü bir biçimde aydınlatılması basın mensuplarının dikkatini çeker. Basın mensupları, atılan aydınlatma fişekleri konusunda İsrail'in Batı Beyrut'taki askeri sözcüsünden açıklama isterler. Fakat askeri sözcü susmaktadır.

16 Eylül'den 18 Eylül'e kadar süren vahşi katliamda, savunmasız binlerce Filistinli, kadın, yaşlı, çocuk demeden katledilir. Ama kesin sayı hiç bilinmez.

Şaron ve İsrail ordusu Sabra ve Şatila katliamlarındaki sorumluluklarını gizlemek isterler. Ama başaramazlar. Falanjistler tarafından gerçekleştirilen katliamların, Şaron ve generalleri tarafından planlandığı belgelenir. Şaron, İsrail savunma bakanlığından istifa etmek zorunda kalır. Katliamlar sonrasında Şaron **"Beyrut kasabı"** lakabıyla anılmaya başlanır. Kasap Şaron, bu katliamlardan 21 yıl sonra siyonist devletin zirvesine tırmanır. Aynı Şaron bugün de, 21 yıl öncesinde olduğu gibi katliamlarına devam etmektedir.

Azya, Sabra ve Şatila katliamlarını göremedi. Ama bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da huzur içinde uyuyabilir. Çünkü Filistin halkı, Azya'nın özgürlük idealini savunmaya devam ediyor.

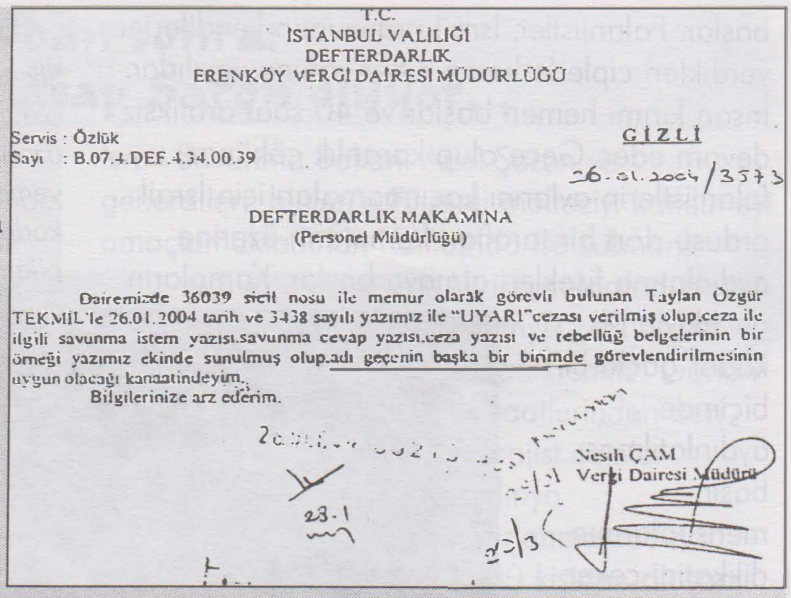
Tanıkların anlatımından:

"İlk saatlerde falanjist milisler yüzlerce insanı öldürdüler. Dar sokaklarda hareket eden her şeyin üzerine ateş ettiler. Evlerin kapılarını kırarak, akşam yemeklerinin tam ortasında aileleri son ferdine kadar öldürdüler. Kamp sakinleri yataklarında, pijamaları üstlerinde öldürüldü. Birçok evde pijamalarıyla öldürülüp, kanlı bezlere sarmalanmış 3 ya da 4 yaşında çocuk cesetleri vardı. Fakat çoğu katiller salt öldürmekle yetinmedi. Birçok olayda, saldırganlar kurbanlarını öldürmeden önce organlarını kesti. Çocukların ve bebeklerin kafalarını duvarlara vura vura parçaladı. Kadınlar ve kızlar balta darbeleriyle öldürülmeden önce tecavüze uğradı. Bazen insanlar, sokakta toplu halde, kestirmeden öldürülmek için evlerinden zorla dışarı çıkartıldı. Milisler baltayla, bıçakla, erkek, kadın, çocuk ve yaşlı ayırt etmeden öldürerek etrafa terör saçtı. Kimi kez, gördüklerini ve yaşadıklarını anlatabilsin diye, ailenin bir ferdini sağ bırakıp diğer tüm fertlerini sağ kalanın gözleri önünde öldürdüler... Birçok kadın önce ırzına geçilip, ondan sonra öldürüldü. Öldürülen kadınlar sonradan çırılçıplak soyuldu ve vücutları bir haç oluşturacak şekilde dizildi. Tecavüze uğrayan kızlardan biri sadece 7 yaşındaydı."

Babası, annesi, büyükbabası ve tüm kardeşleri öldürülen 13 yaşındaki Filistinli bir kız çocuğunun anlatımından:

"Yanımda sürekli ağlayan 9 aylık yeğenim vardı. Yeğenimin ağlaması askerden birini sinirlendiriyordu. Bu asker sonunda, 'bu çığlıklardan bıktım usandım' dedi ve bebeğin omzuna bir el ateş etti. Bunun üzerine ağlamaya başladım ve ona, bu çocuğun ailemden kalan tek çocuk olduğunu söyledim. Bu söz askeri daha da sinirlendirdi, bebeği yakaladı ve bıçakla keserek vücudunu ikiye ayırdı." **(Alıntılar Yalçın Yayınları tarafından çıkartılan, Amnon Kapeliouk tarafından kaleme alınan "Sabra ve Şatila Katliamları" kitabındandır.)**

İddia ettik belgeliyoruz...
İŞTE SÜRGÜN YAZISI!

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
DEFTERDARLIK
ERENKÖY VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜ

Servis : Özlük
Sayı : B.07.4.DEF.4.34.00.39

GİZLİ
26.01.2004/3573

DEFTERDARLIK MAKAMINA
(Personel Müdürlüğü)

Dairemizde 36039 sicil nosu ile memur olarak görevli bulunan Taylan Özgür TEKMİL'le 26.01.2004 tarih ve 3438 sayılı yazımız ile "UYARI"cezası verilmiş olup,ceza ile ilgili savunma istem yazısı,savunma cevap yazısı,ceza yazısı ve tebellüğ belgelerinin bir örneği yazımız ekinde sunulmuş olup,adı geçenin başka bir birimde görevlendirilmesinin uygun olacağı kanaatindeyim.
Bilgilerinize arz ederim.

Nesih ÇAM
Vergi Dairesi Müdürü

Büro Emekçileri Sendikası Erenköy Vergi Dairesi İşyeri temsilcisi Taylan Özgür Tekmil, Bostancı kompleksinde yürütülen ve haftasonunu da kapsayan danışma memurluğu adı altındaki uygulamaya karşı çıkmış, sonucunda Galata V.D.'ne gönderilmişti. Arkadaşımıza önce soruşturma açılarak uyarı cezası verilmiş, yapılan itiraz sonucunda İl Disiplin Kurulu tarafından ceza kaldırılmıştı. İl Disiplin Kurulu söz konusu kararında 4. İdare Mahkemesi tarafından kaldırılan "nöbetçi memurluk" uygulamasına atıfta yaparak, *"böyle bir uygulama yapılamaz"* anlamına gelen bir karar almıştı. İl Disiplin Kurulu'nun bu kararına dayanarak Büro Emekçileri Sendikası 3 No'lu şube tarafından komplekste bulunan dört vergi dairesine uygulamanın kaldırılması için yazı yazmış, yazının dairelere ulaşmasından bir gün sonra ise Tekmil'in görev yeri değiştirilmişti. Tekmil'in görev yeri değiştirildi, ama bu dört vergi dairesi de uygulamayı kaldırmak zorunda kaldı.

Hem BES ve hem de *Emekçinin Güncesi*, Tekmil'in görev yerinin değiştirilmesinin bir sürgün niteliği taşıdığını ve hukuksuz bir uygulamaya karşı çıkması nedeniyle bunun gerçekleştirildiğini iddia etmişti. Erenköy Vergi Dairesi Müdürü Nesih ÇAM ise Tekmil'e, görev yerinin değiştirilmesinin kendisiyle herhangi bir ilişkisi olmadığını söylemişti. Fakat dava süreci herşeyi gözler önüne serdi. İstanbul Valiliği yaptığı savunmada yapılan atamanın kurum tarafından istendiğini belirterek, savunma ekinde Erenköy Vergi Dairesi Müdürlüğü'nün yazısını mahkemeye sundu.

Müdürlüğün bu yazısı bugüne kadar ileri sürmüş olduğumuz iddiaları tümüyle doğrulamaktadır. Yazıdan da açıkça anlaşıldığı gibi Tekmil'in, danışma memurluğu adı altındaki hukuksuz uygulamaya karşı çıktığı için kendisine verilen uyarma cezasına istinaden başka bir birimde görevlendirilmesi istenmiştir.

Biz iddia ettik, belgeliyoruz!

Bir hak gaspı daha : göz tazminatları kaldırıldı!

Kamu emekçilerinin kazanımlarına dönük saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor. Büyük küçük demeden tüm kazanımlarımıza göz dikiliyor. Bir yandan kamu hizmet kurumlarını piyasaya açarak kamu hizmetlerinin paralı hale getirilmesi çalışmaları yürütülürken, bizlere sefalet ücretleri reva görülürken, diğer yandan da en küçük kazanımlarımız bile gasp edilmektedir. Bakanlar Kurulu'nun 15.04.2004 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 06.02.2004 tarihli ve 2004/6996 sayılı kararı ile ilave verilen göz tazminatlarımız kaldırıldı. Karar ile 98/10548 sayılı kararda yer alan *"kadroları Gelir idare Hizmetleri sınıfında bulunan Şef ve daha alt düzeydeki personele (Şef, Memur, Daktilograf, Veznedar, v.b) "kadrolarının karşılığı" olarak ödenen iş güçlüğü zamlarına ilaveten, hafızalı ve en az 10 inçlik ekranlı kelime-işlem makinesi veya bu makinenin işlevlerini ifa edecek tarzda olmak şartıyla bilgisayar kullanmaları karşılığında, her makine için bir kişi olmak üzere ayrıca (700) puana kadar iş güçlüğü zammı verilebileceği"* ibaresi kaldırıldı. Karar ile artık yalnızca VHKİ kadrosunda bulunan ve fiilen kadrosuna uygun işlerde çalışan arkadaşlarımız ile, *"uzman, uzman yardımcısı, şef ve amir"* kadrolarında bulunanlara, daha önce *"çözümleyici, programcı, çözümleyici yardımcısı, programcı yardımcısı, bilgisayar işletmeni ve veri hazırlama ve kontrol işletmeni"* kadrolarında bulunmuş olmaları ve halen aynı görevleri yapmaya devam etmeleri şartıyla, söz konusu puanlar verilecek. Karar 1 Ocak tarihinden geçerli olduğu için de, yılın başında bu yana bize ödenen ek tazminatlar da geri alındı. İlave göz tazminatlarının kaldırılması ile aylık ortalama 7 milyon TL civarında kaybımız oldu. Yüzde 6'lık sefalet zammının yarısına yakını böylece geri alınmış oldu.

Biz kamu emekçileri duyarsız ve tepkisiz kaldıkça bu hak gaspları sürmeye devam edecek. Eğitim ve sağlık başta olmak üzere tüm kamu hizmetlerinin paralı hale getirilmesinden tutun da, iş güvencemizin kaldırılarak bizleri sözleşmeli köle haline getirecek saldırılar bizi bekliyor. Bu saldırılara izin vermemek için örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka yolumuz da yok! Bilinmelidir ki, mücadele etmeyen sonuçlarına katlanır. Eğer bu saldırıların ağır sonuçlarına katlanmak istemiyorsak, örgütlenerek mücadeleye atılalım.

KADIKÖY VERGİ DAİRESİ'NDEN MEMUR MANZARALARI

Biz memurların, işlerin yoğunluğu dolayısıyla, ama amirlere göre tembellik ve beceriksizlik nedeniyle yapamadığımız arşiv düzenleme faaliyetlerine yeni daire müdürünün gelmesiyle hız verildi. Dairede çalışan memurların üçte ikisi evrak atmak ve zaman aşımı süresi dolmuş evrakları dosyalardan ayıklamak için çalışmaya başlarlar. Dosya raflarının aralarında ve klasörlerin üzerinde fareler cirit atıyor. Yağmurlu havalarda 2. arşivi basan suyla birlikte yüzeye çıkan kanalizasyon atıklarının bıraktığı hela kokuları arasında...

Dosyaların bulunduğu rafların yüksekliği iki adam boyunda. Üst raflardan dosya almak için ya akrobatlık yapıp karşılıklı raflara ayaklarını koyarak tırmanacaksın ya da çok az sayıda bulunan merdiveni kullanacaksın. Üst raftan bir memur dosya çekerken alt raflarda iş yapan memurun belinin ortasına ağırlığı en az 15 kg olan klasörü düşürmesin mi? Klasörü düşüren memur hem akrobasi hareketleriyle tırmanacak dosyayı alacak, hem de yerden iki adam boyu yükseklikten 15 kg ağırlığındaki klasörü aşağıya indirecek...

Olanlar oluyor ve klasörü aşağıda çalışan memurun sırtının ortasına düşürüyor. Aşağıdaki memur belinden yaralanıyor. Kurum tabibi iki gün istirahat veriyor (beline dosya düşen memur arkadaş diyabet hastası olup şekeri 350 civarında seyrediyor).

Başka bir memur klasörleri veya evrakları sıralamak için taşıma arabasına yerleştirmeye çalışırken *(evrakları dosyalarına atmayan memura yıllık izin mizin yok, memurların çoğunun en az 50 gün kullandırılmayan senelik izni var)* araba ayağına düşmez mi? Ayak parmağı kesiliyor ve kanamaya başlıyor. Doktora gitse istirahat verecek, işi bitmediği için yıllık izin alamayacak, gitmese acı çekiyor. Bizim gayretkeş memur izin alabilmek için Topal'ın dairesinde topal ayağıyla çalışmaya devam eder.

Arşivlerin yüksekliğinden bahsetmiştik ya! Lambaların altına gelen kısımdaki klasörlerin bir kısmı tutuşmaz mı? Su serpemezsin evraklar tahrip olur ve bir daha yerine getirilmesi mümkün olmaz. Memur tutuşsa hani sokakta milyonlarca işsiz var ya, önemli değil başka biri onun yerini alır.

Kadıköy Vergi Dairesi'nden memur manzaraları diye başlık attık ya... Trajikomik olaylar nedense hep bu dairede oluyor. Memur arkadaşlar, mesai saatleri içerisinde 09.00-10.00 dışında kesinlikte hastalanmaya hatta ölmeye kalkmayın! Çünkü hasta sevk kağıtlarınız bu saatlerin dışında imzalanmaz. Hemen belirtelim hasta sevk kağıdını imzalatmanız yetmiyor, hastaneye giderken yıllık izinlerinizden düşülmek üzere bir de saatlik izin kartı doldurmanız gerekiyor. Bu da yetmez hastaneden aynı gün içinde daireye geri gelmeniz ve sevk kağıdınızın bir örneğini idareye vermeniz gerekiyor. Diyelim ki -meslek hastalığımız haline gelen- belinizde fıtık var *(bu iş yoğunluğunda insan hiç hastalanır mı? Unuttuk ya siz insan değil, memursunuz. Hastalanmaya hakkınız yok, işler çok fazla, hem yaz dönemi memurların yarısı senelik izinlerinin bir kısmını kullanıyorlar, kim yapar işleri sonra)* doktor istirahat verdi yürüyecek haliniz yok, zaten yürüyemezsiniz. Ama olsun, ne olursa olsun yatalak da olsanız, acıdan kıvransanız da rapor aldığınızı gösteren sevk kağıdınızı bizzat daireye kendiniz getireceksiniz ve hasta olduğunuzu en yetkili kişi görecek... Aksi takdirde hakkınızda yasal işlem yapılacağı en nazik şekilde bildirilir.

Bir Kadıköy Vergi Dairesi çalışanı

Ağır çalışma koşulları sağlığımızı olumsuz etkiliyor!

Kölelik düzeninde bile bu kadar ağır şartlarda hiçbir zaman çalışılmamıştır herhalde. Haftanın altı günü maden ocağında çalışan maden işçileri gibi çalışıyoruz. Havalandırmanın bulunmadığı, hijyenin olmadığı sağlıksız koşullarda vergi dairesi çalışanları olarak canımızı dişimize takıp kapasitemizin çok üzerinde işleri bitirmeye çaba sarf ediyoruz. Bunun sonucunda doğal olarak bir takım sağlık sorunları yaşıyoruz. Psikolojik ve alerjik rahatsızlıklar maliye emekçilerinin en çok şikayetçi olduğu konuların başında gelmektedir. Bu konuda Göztepe-Kadıköy vergi daireleri kurum doktoru Ufuk hanım ile yaptığımız kısa bir söyleşide sorularımıza aldığımız cevaplar şöyle:

1- Çalışanlar en çok hangi şikayetlerle size başvuruyorlar?

- Solunum yolu enfeksiyonları

2- Çalışanların meslek hastalığı olarak söyleyebileceğiniz bir rahatsızlıkları var mı?

- Kas-iskelet sistemi rahatsızlıkları

3- Psikolojik rahatsızlığı nedeniyle antidepresan ilaç kullanımı sık mı ve neden kaynaklanmaktadır?

- Sık. Çalışma koşullarındaki olumsuzluklar önemli bir unsur.

4- Çalışanların sağlıksız çalışma koşullarından kaynaklanan rahatsızlıkları nelerdir?

Kas iskelet sistemi rahatsızlıkları, depresyon, allerjik reaksiyonlar...

5- Çalışanlardan sizi zor durumda bırakan talepler -rapor talebi- oluyor mu?

Böyle bir talep olmadı. Aksine istirahat gerektiği halde arkadaşlarına iş yükü bineceği için bunu kabul etmeyen memurların sayısı oldukça yüksek.

Iraklı direnişçilerin Türkiye'de yapılan NATO protestoları nedeniyle Türk rehineleri serbest bırakmalarının ardından basına açıklama yapan Dışişleri Bakanı Gül, *"Vatandaşlarımızın serbest kalmasında sivil toplum örgütlerinin ve İstanbul'daki mitingde bu yöndeki çağrılarının çok etkisi olduğunu düşünüyorum. Onlara teşekkür ediyorum"* dedi. Yandaki fotoğraflar Gül'ün teşekkürü eylemcilere iletilirken çekildi!

Bİ DAA GELME BUSH!

- Bak uyarıyoruz, misafir dedik dokunmadık, bidakine misafir falan dinlemeyiz enseleriz ha! Bizden söylemesi...

Bush, NATO Zirvesi için Türkiye'ye geldiğinde ABD'de de eylemler vardı. ABD'de yapılan eylemlerin sloganı şuydu: **"Geri gelme BUSH!"**

- Valla geri göndermemek, en azından paketleyip göndermek için çok çabaladık. Ama ev sahipleri adamın yanına bile yaklaştırmadılar bizi. Eh artık bidaki sefere! Şimdilik Bush'la birlikte yaşamaya bakın! Ha unutmadan Bush'un kardeşi bizim W. Tayyip size gelirse, paketleyip kargoyla gönderin, olur mu?

EV SAHİBİ Mİ, UŞAK MI?

Buş- Oğlum bu yemekleri ha bu uşaklar mı yaptı?
Koruma- Evet efendi , yemekleri yapan uşaklar ha bunlar!
Buş- Peki bu börekleri de mi bu adamlar yaptı!
Koruma- Evet efendim börekleri de bu adamlar yaptı!
Buş- Şunlara bak şunlara, üstleri başları çamur içinde. İyice çamura batmış bu adamlar. Gidin şu uşakların ellerini-tırnaklarını kontrol edin uşağum, bakalım temiz mi?
Koruma- Efendim kontrol ettik, elleri pislik içinde bu adamların. O yemekleri yemeyin, biz size şurdan cıızzburger söyleyelim!

*(Ülkemize NATO Zirvesi için **'misafir'** olarak gelen Bush, kendisiyle tokalaşmak isteyen bakanların tırnaklarını kontrol ettirerek, misafir değil **'efendi'** olduğunu hatırlattı! Bizimkilere ise, 'bari milletin gözü önünde yapmayın' diye sitem etmek düştül)*

Eski hükümetin sloganı : 15 günde 15 yasa!
Yeni hükümetin sloganı : 15 saatte 15 yasa!

Karikatür, Günlük Evrensel gazetesinin 16 Temmuz 2004 tarihli sayısından alınmıştır.

Aç kapa ARTEMA

Bir süpervizörün telefon sohbetleri:

Süpervizör : ***Alo!***
Memur : ***Bilgisayarım kilitlendi, çalışmıyor!***
Süpervizör : ***Aç kapa!***

Süpervizör : ***Alo!***
Memur : ***Ekranım dondu!***
Süpervizör : ***Aç kapa!***

Süpervizör : ***Alo!***
Memur : ***Görüntü gitti, ekran karardı!***
Süpervizör : ***Aç kapa!***

Süpervizör : ***Alo!***
Memur : ***Maus kırıldı!***
Süpervizör : ***Aç kapa!***

(Devamı sonraki sayıda, kaçırmayın!)

Üzüntülerimiz

* Kadıköy Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız **Hatice ARAS**'ın babası, geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirmiştir.

* Kozyatağı Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız **Reyhan YILMAZ**'ın annesi, yakalandığı deri altı kanseri nedeniyle yaşamını yitirmiştir.

* Erenköy Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız **Suzan ULUDAĞ**'ın annesi vefat etmiştir.

Arkadaşlarımızın acılarını paylaşıyor, kendilerine ve yakınlarına sabır ve başsağlığı diliyoruz.

Mutluluklarımız

* Anadolu Kurumlar Vergi Dairesi çalışanı İsmail AKÇAKAL ile eşi Erenköy Vergi Dairesi Çalışanı Meral AKÇAKAL arkadaşlarımızın kızları **Cansu İrem** dünyaya gelmiştir.

* Erenköy Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız Sevil YILDIRIM'ın kızı **Selin** yaşama merhaba demiştir.

* Kadıköy Vergi Dairesi çalışanı Hasibe PEHLİVAN arkadaşımızın kızı **Zülal** dünyaya gelmiştir.

Arkadaşlarımızın sevinçlerini paylaşıyor, miniklerimize aramıza hoşgeldiniz diyor, sağlıklı ve mutlu bir yaşam diliyoruz.

* Erenköy Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız **Akgün BOZKURT** evlenmiştir. Arkadaşımızı kutluyor, mutlu bir yaşam diliyoruz.

PARAMIZI İSTİYORUZ!

Bilindiği gibi bizlerden peşin olarak her ay işgünü sayısına göre yemek parası alınıyor. Her yemek fişi için yemek yiyelim ya da yemeyelim günlük 1.100.000 TL. ödüyoruz. Ama yemek firması Sodexho'ya kullanılan fiş sayısına yani yenilen yemek sayısına göre ödeme yapılıyor. Soruyoruz : yemek yemediğimiz günlerde bizlerden toplanan paralara ne oluyor? Bu paralar nasıl kullanılıyor?

Paramızı istiyoruz beyler, pa-ra-mı-zı!

Bir vergi dairesi müdüründen inciler...

Adı lazım değil bir vergi dairesinin, adı lazım değil bir müdürü defterdarlığa verilmek üzere daire hakkında bir rapor düzenliyor. Müdür hazırladığı raporda personeli hakkında şöyle diyor : *" Memur sayısı sayısal olarak yeterli olmakla beraber bilgisiz ve beceriksiz, psikolojik ve diğer sorunlu memurların çok olması nedeniyle işlemler zor şartlarda az sayıda memurla yürümektedir."* Bunu söyledikten sonra da, daire personelinden alınmak şartıyla yerlerine 20-25 civarında genç ve sorunsuz personel verilmesini istiyor. Verilecek personelin bilgisiz olmasının durumu etkilemeyeceğini, dairede eğitim ve seminerler verilerek yeterli hale getirileceklerini taahhüt ediyor!

Eh ne diyelim, adam biraz da haklı! Beceriksiz değilse bile, maliye çalışanlarının büyük çoğunluğu yeterli mesleki bilgiye sahip değil. Bunun nedeni ise kurum içi eğitimlerin olmaması. Bu müdüre, öyle istedin diye 20-25 tane genç ve sorunsuz personelin verilmesini çok bekleyeceğini birilerinin söylemesi gerek. Biz söylüyoruz: *Çok beklersin müdürrrüüm!* Hem yeni gelenleri sıfırdan eğitmeyi taahhüt edeceğine, eskilerine eğitim ve seminer versen daha iyi edersin. Bizden söylemesi, yoksa ömür billah 20-25 personel verilmesini beklersin!

Personelin psikolojik sorunlu olması iddiasına gelince. Müdürümüz bunda da haklı! Angarya işlerden, istatistiklerden, ardı arkası kesilmeyen fazla mesailerden psikolojisi bozulmayan personel mi kaldı sayın müdürüm! Dairende kaç kişi yatıştırıcı ilaçlar kullanıyor, bi saysan iyi edersin.

Ama bu müdür öyle bildiğimiz müdürlerden değil. Dobra dobra konuşuyor alimallah! Kendisini kutluyoruz. Bu müdür yazdığı raporda, daire binasının zemin etütlerinin olumsuz olduğunu, deprem nedeniyle binada çatlakların oluştuğunu, temelin çatlaklı-kırıklı kristalize kireçtaşı üzerine oturduğunu, tüm kolon ve kirişlerde aşırı derecede korozyon mevcut olduğunu, bina yapımında projeye uyulmamış olduğunu, kolonlarda projeye aykırı olarak ince demir kullanıldığını vb. söylüyor. Sonuç olarak ise binanın kullanılamaz olması nedeniyle restore edilmesini ya da yıkılıp yeniden inşa edilmesini talep ediyor.

Sayın müdürüm güzel diyon da, bak yine hayal kuruyon. İdare etmeyen bir müdürden idareci olur mu, sayın müdürüm? Bak başka dairelerde çatlaklar boya-badana yapılarak örtülüyor! Zemin etütleri gizleniyor, personele masa altına saklanma eğitimleri veriliyor, yani idare ediliyor. Bu restorasyon ve masa altı tekniklerini öğrenmelisiniz sayın müdürüm! Yoksa her yıl aynı raporu tarih değiştirip gönderirsiniz! Kış kış gülerler adama!

Tasfiye saldırılarına,
sosyal haklarımızın gaspına izin vermemek için;

Tek çözüm yolu

GENEL GREV GENEL DİRENİŞ!